

Jamsai

พระเจ้าบานสุดพิลึก สาวน้อยจอมเป็น

จังต้องมาเข้าคอกรัสฟิกเกกอวันนี้เดี๋ยวก็รุฟฟิฟฟี่เมืองไฟ

Jamsai วัน

Summer

Eva

รักนี้
วุ่นนัก

Jam
ne วัน

Jamsai
วัน

วัน

TheLittleFinger เขียน

SUKI ภาพ

Jamsai Love Series

Summer Eva รักนี้วุ่นนัก

TheLittleFinger เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตราฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2144-6

ภาพประกอบ วัดเกล้า จิรสุขประเสริฐ (SUKI)

ภาพการ์ตูนที่ออกแบบโดย ศศิณี สรรพกิจ (แม่วดา)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชซิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายที่ร้านประเทคโดย

บริษัท ออมรินทร์ บุ๊ค เท็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-ジャンกอม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 169 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักษะ

อันยองจ้าเพื่อนๆ ปิดเทอมหน้าร้อนแบบนี้หลายๆ คนคงมีแผนทำกิจกรรมมากมายเลยใช่มั้ยล่า ทั้งปลูกป่า ดำเนินดูปะการัง ทำอาหาร เรียนพิเศษ คุณติสโน้อร์ชฯลฯ แต่ถ้าใครยังไม่รู้ว่าจะทำอะไรก็มานอนอ่านนิยายพินๆ เรื่อง 'Summer Eva รักนี้วุ่นนัก' ของ TheLittleFinger ที่มายองนังนำมาฝากรักได้นะคะ รับรองว่าสนุกและไม่ทำให้เพื่อนๆ ผิดหวังแน่นอน

จะไม่ให้สนุกได้ยังไงไหว กี 'เอว่า' นางเอกของเราราวนี้เป็นคนที่มีกิจกรรมทำมากมาย แต่...เธอดันทำอะไรก็ไม่ได้เรื่องไปหมดอะนี่! จะทำตัวเรียบข้อยเป็นกุลสตรีก ประหลาด จะเอาดีทางด้านศิลปะป้องกันตัวแบบสาวหัวเล็กๆ ฝีมือก็ไม่คีบหน้าไปไหน ส่วนคนที่ชอบแบบลึกลับเมมีที่ท่าว่าจะแลเครลเยสกันนิด โอย...ชีวิตมีหลากหลายสายอาชีวะอีก

แต่แล้วชีวิตของสาวน้อยสาวคนนี้ก็ต้องเปลี่ยนไป เมื่อมีหนุ่มหล่อสุดประหลาด คนหนึ่งมาเยี่ยนข้อเสนอแปลกดๆ ให้เชอ ส่วนข้อเสนอที่ว่าจะแปลกดยังไนนั้น มายองนังขออุบไว้ก่อน ถ้าอยากรู้ก็เปิดอ่านหน้าต่อไปได้เลยจ้า ^0^/

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมายองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

รู้จัก นักเขียน

yay รู้สึกดีมากๆ เลยค่ะ ตอนที่กองบ.ก. บอกว่าบรรดาหนุ่มสาวแห่งเช็ต Rebellion จะได้รับการรีวิวนั้นในมืออีกหนน~! เช็ตนี้ถือเป็นเช็ตในดวงใจที่มีความทรงจำดีๆ อยู่เต็มไปหมด แฉมยังไงได้มีโอกาสทำความรู้จักกับนักอ่านหลายๆ คนผ่านเช็ตนี้อีกด้วย!
 เพราะงั้นเราเลยยิ่งคิดว่าการรีวิวนั้นช่างเป็นโอกาสที่ดีจริงๆ ทั้งได้มีโอกาสนำเสนอโปรดกลับมาให้หันกลับอ่านอีกครั้ง ได้ตีพิมพ์ฉบับปรับปรุง แฉมยังไงได้มีโอกาสเห็นทุกคนในเช็ตเวอร์ชั่นลายเส้นของ SUKI ด้วย (ขอบคุณนะค่ะ >_<)

ยังไงก็ขอฝากหนุ่มๆ Rebellion เดย์ไนท์ซูการ์ไอก็ และชั้นแทน เอาไว้ตระนึ่ดด้วยนะค่ะ เริ่มจากเรื่องราวความรักกุ๊นๆ ของหนุ่มฝาแฝดคนพี่ อย่างเดย์ กับสาวน้อย whom ก็เกือบอย่างเอว่า ในเล่มนี้กันก่อนเลยยย~

FB : TheLittleFinger Koi

Twiter : TheLittleFinger (@LittlefingerKoi)

IG : littlefingerkoi

คุยกับ
น้ำใจ

สวัสดีค่ะ SUKI นะคะ
ช่วงนี้ก็ยังประสบภัยปัญหาเดิม
คืออย่างแบ่งเวลาไม่ค่อยถูกค่า^{เพื่อ}
เพราะมีอะไรที่ต้องทำหลายอย่างมากๆ
อยากมีทั้งหลายร่วงแล้วก็หลายมือ^{แต่}
แต่ก็รู้สึกสนุกกับทุกอย่างที่กำลังทำอยู่เลยค่ะ><
^^^^^^^^^^^^^^^^^

FACEBOOK : <https://www.facebook.com/suki.zweet.sm/>

TWITTER : <https://twitter.com/sukizweetsm>

รู้สึกดีมาก(๕๕๕) สนใจเรียนรู้ทางด้านการเขียน

SU
Zweet • SM

บทนำ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในเวลาที่พระเจ้าสร้างโลก...

วันแรกพระเจ้าสร้างแสงสว่างให้เกิดขึ้นในโลก วันที่สองพระเจ้าสร้างฝืนฟ้า วันที่สามพระเจ้าทรงแยกฝืนดินและฝืนน้ำออกจากกัน วันที่สี่พระเจ้าสร้างดวงดาวต่างๆ บนท้องฟ้า ทั้งพระจันทร์และพระอาทิตย์ เพื่อเพิ่มความสุขสดใส วันที่ห้าพระเจ้าสร้างสิ่งมีชีวิตให้เกิดขึ้นบนօากาค และในน้ำ กำเนิดเป็นนกและปลาต่างๆ และในวันที่หกพระเจ้าสร้างสรรพสัตว์ให้เกิดบนแผ่นดิน

หลังจากผ่านเวลากวันที่พระเจ้าสร้างโลกขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ พอก็เพียง มีทั้งแห่นдин ฝืนน้ำ สัตว์น้อยใหญ่ พระองค์ก็สร้างมนุษย์ผู้ชายขึ้นมา ก่อนจะสร้างมนุษย์ผู้หญิงโดยใช้กระดูกซี่โครงของฝ่ายชาย เพราะไม่อาจทนเห็นความหล่อเหลาของมนุษย์ผู้ชายได้

ดังนั้นมนุษย์ผู้หญิงจึงเกิดมา พร้อมซื่อที่ได้รับการตั้งในฐานะมนุษย์ผู้หญิงคนแรกของโลกว่า 'เอวา' ซึ่งแปลว่า 'ผู้ให้กำเนิด'

แต่ในขณะเดียวกัน บางคนก็เรียกเอ瓦ว่า 'อีฟ' เรียกไปเรียกมา คนร้ายละเจ็ดสิบจนเกือบจะแปดสิบด้วยซ้ำที่ไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์

กลับคิดว่า 'อีฟ' คือชื่อของมนุษย์ผู้หญิงคนแรกที่ไปเสียหงด
ว่ากันว่า...
อีฟคือผู้ที่กินแอปเปิลในสวนเอเดนของพระเจ้าเข้าไปแล้วพลัน
หลาดขึ้นมาจนไม่อาจใส่ชื้อ
ว่ากันว่า และว่ากันไป...
อีฟ... และอีฟ... แล้วก็อีฟ...
...
เขย!! แล้วชื่อ 'เอوا' ล่ะ เอวากับอีฟก็คือคนคนเดียวกันนะ!!
นายก็อดดด~!! เหตุไอนัยทุกคนจึงลืม 'เอوا' ไปกันหมดเนี่ยยย~!!!
แล้วทำไม่มีชื่อเอวากับอีฟอยู่สองชื่อ แม่ต้องมาตั้งชื่อเอว่าที่ถูกมอง
ข้ามให้ฉันด้วย แจ้~!!

1

เอواแห่งฤทธิ์อ่อน

ยัลโลล่า เทสต์~ หนึ่ง ส่อง สาม สี่ ห้า ตอนนี้ฉันกำลังอยู่ในภาวะ
ฉุกเฉิน เพราะอะไรนะเหรอ เพราจะยัยตัวช่วยที่กำลังเดินลิวหน้างอเป็นตุ๊ด
มานั่นใจล่ะ!

"แม่คะ!"

เสียงเจือเย็นแล้วใส่แล้วสูงบริสุทธิ์ดังขึ้นในที่ยังวันหนึ่ง ก่อนที่ร่างบาง
ของยัยตัวช่วยที่ฉันพล่ามถึงไปในตอนแรกจะเดินลับๆ ตัดหน้าฉันไป โดย
มีสายตาจันมองตามอย่าง祚祚

บุชา... ยัยตัวช่วยที่ว่าคือใครนะเหรอ เยอะๆ ยัยนั่นก็เป็นน้องสาว
แท้ๆ คลานตามอกมาจากมดลูกเดียวกันกับฉันยังไงล่ะ

และให้ทายนะ ยัยน้องตัวแสบทองฉันต้องเอารืองฉันไปฟ้องแม่
แน่นๆ

"ทำไม่ใช่อีฟ"

"เอว่าเข้าของของอีฟไป -_-"

เชอะ! นั่นไงล่ะ เดาผิดตรงไหนกัน แล้วเดี่ยวแม่ก็จะเข้าห้องยัยอีฟ
แม้เป็นแบบนี้เสมอตลอดกาลนานทุกเมื่อเชื่อวัน ชิชชะ

"- - +?"

แล้วแล้วก็หันขับกลับมาทันใด... แม่ของฉันหันกลับมาทำหน้า
เคร่งก่อนจะขับปากพูดชิชชะ

"เอว่า มาคุยกับแม่ชิ เป็นพี่ไปรังแกน้องได้ยังไงกัน"

ไปเชอะ! แล้วแม่ก็ทำอย่างที่ฉันคิดจริงๆ แม่เย็บหน้าสามสิบองศา
ขึ้นมอง ก่อนจะเหลบมามองฉันที่ยืนทำตัวลีบแอบอยู่ในมุมมืด

"..."

เพราะฉันขันก็เลยเดินออกมากจากมุมมืดเข้าห้องที่แสงสว่างเจิดจรัส
ยืนหน้างอฟ้องแม่แท้ๆ ออย!

"เราเอกสารไขของน้องไปยัง"

"=3="

เชอะ! ฉันสะบัดหน้าไปมาสองทีท่านองเด้นลีลาศก่อนจะหันกลับ
ไปตอบอย่างไม่ร้อนรน ท่องไวในใจว่า 'ด้านได้อายอด ต้องพูดปดไม่งั้น⁵
ตุดระเบิด (จากไม่เรียบแม่)

"หนูไม่ได้อาจะไรไปนี่ ทำไม่อีฟชอบโดยวายกิ่มรู้"

พอกเจอมันเข้าไปยัยอีฟก็หันมาจ้องเข็มส่องสายตาพิโรธให้ร้าวมา
ให้ แต่ฉันก็ยังหน้ารำรื่นต่อไป

"เชอะ! เคอซื่อนมันไวในเลือด"

"เปล่าสักนิด -O-"

เชอะ! ถึงจะเป็นน้องแท้ๆ คลานตามกันฉันมาแค่น่าทึกกว่าๆ แต่
ใช่ว่าฉันจะยอมนะยะ ฉันยอมรับง่ายๆ กันฉันก็โคนตีจนแตกเป็นแตงไม่
ผ่าครึ่งกันพอดี

"เชอะ! อย่ามาแอบเลย 'ไม่รอดหรอก"

อูบ!

"ເຢັ້ຍຍ!! ○()○;"

ຍັງອື່ນຝົດຈົບກົດເດີນຕຽນດີ່ງຕວັດມີອຸກໄສ້ເຂົ້າມາໃນເລື່ອຫຼຸດຂັ້ນ ແລ້ວລົ່ງ
ທີ່ຈັນຂ່ອນເຄົາໄວ້ເສີຍດີບດີກປີເປີດແຜຍ

ດຳການເຮັດວຽກໄວໂຄລິນເລີມໃໝ່ເຂົ້າມທີ່ຄົງໄດ້ພຣີ່າ ມາຈາກໜຸ່ມທີ່ມາດີດພັນ
(ຂັ້ນເດົາເອາ ...-) ໂດນຈົກອອກຈາກທີ່ຂ່ອນຕຽນພຸງຂັ້ນເຂົ້າສູ່ມີອັນຍື່ອດທີ່
ແປປລກພາສີ້ນ້າເຢືຍຖຸດຍື່ນອຶກຍື່ນແຈ່ງເຢັນຍະເປົກແບບຜູ້ໜະລິບທິກທັນໄດ
ຊອ ສະວອຍ ອ່ານຮວມກັນວ່າຊາຍແລ້ວສິຈັນ --; (ສະວອຍບັນຫຼຸດ
ມາຈາກໃໝ່ທີ່)

"ເຄົາ ໄහນບອກລູກໄນໄດ້ເຄົາຂອງຂອງນັ້ນໄປໄໝ --+"

ທັນທີທີ່ໜັກຮູ້ນາຄາມມີອັນຍື່ນຂອງຈົມແສບ ແມ່ກຳສົງສາຍຕາຫວັນສັ່ນສະຫັກ
ມາໄ້ ພ້ອມດ້ວຍຄໍາຂັ້ນເປັນສຽນະທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຫັວທັນທີ່ ຕຸດຕຸກຄົງໄມ່ຮອດ
ແນ່ແລ້ວ...

ແງ້າ ສັ່ນເພີ້ມ ສັ່ນຕົກ ອະເວຣາ ອັກພາບ້ຳສົມາ ສູ່ເຄົອະຫຼຸດເຮາ TT_TT
ສຸດທ້າຍແລ້ວຂັ້ນຜູ້ນີ້ທີ່ອຸ່ນປາເຂົ້າໄປຕັ້ງສົບເຈັດກົດຕ້ອງມານັ້ນຍອງໆ ຖຸກໆ
ຮະກມໜ້າຮະກຳກັນເດີວາດຍອູ້ຂ້າງຄູລອງຂອງສວນສາຮາຮະນະໃນໜຸ່ມບ້ານ
ແມ່ເລັນຕີໄປລາມທີ່ເຄົາຮະກຳໃຊ້ກາຣໄມໄດ້ໄວ້ຄວາມຮູ້ສົກໄປເລຍ ມີຫວັງຕ້ອງນັ້ນ
ຍອງໆ ແບບນີ້ຕ່ອງອື່ນສາມໜ້າໃນໆ ອື່ນທີ່ກັນລົງນັ້ນຈັກເຈັບປວດຍິ່ງກວ່າ
ວິດສີດົງທວາກິນ ແງ~

ເຊົອ! ທ່ານໄມ່ອະໄໄວ ກົດໆພ້າງໆ ຂັ້ນໄມ່ເຫັນຈະເຂົ້າໃຈສັກນິດ ແມ່ເຊື້ອ
ທຸກອ່າງທີ່ຍັນນັ້ນຂອມຕື່ອບອກ ພ່ອກໆເໝື່ອນກັນ ແກມໝາທີ່ບ້ານອຶກຕົວ ຂັ້ນ
ເກີບມາແທ້ໆ ແຕ່ດັນວ້າຍອື່ນພົມກາກວ່າຂັ້ນ ຖຸກຄົນເຫັນຍັຍື່ປປະຕຸດຊົ່ງ
ນາງພ້າ ເຊົອ! ຍັນນັ້ນບ້ານີ້ໄດ້ເຄົາແຕ່ໃຈຕົວເອງອູ້ອູ້ຢ່າງນັ້ນໄຟລະ ສ່ວນຂັ້ນ
ຕ້ອງມານັ້ນທອດຄອຮມໝົ່ງເຈັບຕຸດຈາກຮອຍໄນ້ເຮົາພິ້າຕົວອົງມີ້ອູ້ຮົມນ້ຳແບບນີ້
ແທນ

ຈັນກັບຍັຍອື່ນເປັນຝາແຟດກັນ ແຕ່ເຮົາເປັນຝາແຟດທີ່ເກີດຈາກໄໝຄົນລະ
ໄບ ດັ່ງນັ້ນໜ້າຕາຂອງເຮາສອງຄົນຈຶ່ງໄມ່ເໝື່ອນກັນແລຍ ເຄົງ່າຍໆ ເຊິ່ງວ່າ
ຈັນຍົມຕຽນສື່ອອກນ້ຳຕາລ ແກມຍັງໄມ່ເຄີຍເປັນທຽງໄມ່ວ່າຈະຕັດທຽງຂອະໄຮ ສ່ວນ

ยัยอีฟผิดคำข้อลับตรงยาวเหยียด แผลมปลายยังกระแตะเป็นลอนน้อยๆ อย่างสุดไฮโซเหมือนพวกลέ้าหณิ่ง ผิวขาวกว่าปากก์แดงจัดตัดกับผิวหน้าและสีผมอย่างกับ 'สโนว์ไวท์'

ฉันตัวสูงมากกว่าัยอีฟเกือบๆ ห้าเซนติเมตร หน้าของยัยอีฟจะกระเดียดไปทาง 'เจ้าหณิ่ง' มากกว่าฉันที่กระแตะ เอี้ย! กระเดียดไปทางคิกขุ (ฉันจะซมตัวเอง ใครเดียง! -_-)

ฉันอายุมากกว่าอีฟสี่นาทีสามสิบสี่นาที นั่นจึงหมายความว่าฉันเป็นพี่ แต่ดูๆ ไปแล้วยังน่าจะเป็นพี่ฉันมากกว่า เพราะรู้สึกว่าอย่าน้องคนนี้ดีเลิศไปซะหมด ตั้งแต่หน้าตาที่แม่จับส่งเข้าประภาดเวทให้หนอกฟลุกได้ทุกเวท (เออ! ฟลุกเท่านั้นแหล่ะยะ หน้ายาวยแบบนั้นฉันไม่ยอมรับหรอก แบร์ๆ) ความสามารถด้านดนตรีเคย ขัมมขอบเขยก์เก่งเยี่ยงกุลสตรีไทยจนน่าอิจชา

สรุปว่าอย่าน้องฉันคนนี้ดีไปหมด เสียอย่างเดียว... โดยตามใจฉัน เป็นคุณหนูไปนิด เอาแต่ใจจนน่าจับทุ่ม (แม้ว่าสิ่งที่ยัยอีฟเอาแต่ใจนั้น ฉันจะไม่เคยตอบสนองให้เลยสักครั้งก็ตาม ย่าๆๆ)

โอ๊ะ! ไม่ใช่ว่าเห็นฉันชุมแต่อืฟแล้วฉันจะไม่เดินะ ฉันเองก็หน้าตาดีใช่อยู่ อย่างว่าแหล่ะ... เราマンเพื่องร่วมห้องเดียวกัน บ้านฉันเลยหน้าตาดีทุกคน ถ้าถามความเห็นฉันว่าใครสวยที่สุด ฉันก็ต้องตอบว่าฉันเอง เพราะฉันเป็นความเห็นของฉันไง ใช่ๆๆ

จ้อม!!

ฉันหยิบก้อนหินก้อนที่แปดปานไปในน้ำ นึกเดียดายที่จึ้กหันสีอจากยัยอีฟมาไม่สำเร็จ อุดส่าห์ไปแอบเบิดดูเห็นมีน้ำตดנדรีในน้ำมีน้ำฝนใจเลยกะว่าจะแอบเอามาฝึกสักนิด ต้นโคนจับได้ชะนี อีโโค่ จริงๆ ยัยนั้นก็เก่งไปหมดแหล่ะ เสียอย่างเดียวที่ยังเล่นไวโอลินไม่คล่องทั้งที่เจ้าตัวยกแทบทดาย

ทำไม่ยัยอีฟถึงอยากเล่นไวโอลินให้คล่องนั่นเหรอ ก็คง เพราะไฉ้รุ่นพี่หน้าตีประทานชุมรวมที่เล่นไวโอลินกันๆ นั่นละมั้ง -.- แรม... ถึงฉันไม่สนใจอีฟแต่ใช่ว่าฉันจะไม่สนใจยัยนั้นจริงๆ หรอกนะ ข่าวของศัตรูเรา

||

ก็จำเป็นจะต้องรู้ให้มากที่สุด ห้า

แล้วเพราะจะไรอนถึงอยากลองหัดเล่นคนตระบังน่าเหรอ ง่ายๆ
เลยนะ... เป็นเพราะขันอยากเป็นผู้หญิงกับเข้าบ้างนะลิ!!

ตั้งแต่เด็กแล้วที่ยังอีฟไม่ได้เข้ามาในชีวิตตั้งแต่ขันจำความได้ ยังนั่น
อย่างเรียนจะไรแม่ก็ยอมหมด

อีฟ : 'แม่ค่ะ อีฟอยากรีียนเปย์โน'

แม่ : 'ได้ลิ ลูกมีพรสวัสดิ์นี่นา ๘๘'

อีฟ : 'อีฟอยากรีียนทำขันมั่นค่ะ'

แม่ : 'เหมาะสมกับลูกอย่างยิ่ง แน่นอนได้เลยไม่ต้องรีรอ'

เชื้อ!! อยากรีียนจะไรก็ได้ ไปเรียนคนตระเมแก๊กให้เรียน ยังนั่นอยากรีียนทำขันมอบแม่ก็สนองนี้ดัดแแคมยังชื่นชม แต่พอกับขันเดะ

ขัน : 'แม่ หนูอยากรีียนคนตระ -○-'

แม่ : 'จะเรียนไปทำไม่ แม่ร่าเราไปเรียนญี่โดยังเข้าเด็กกว่าอีก'

ขัน : 'แม่ หนูอยากรีียนทำขันม'

แม่ : 'ใหญ... ไม่เข้ากับลูกเลย ไปเรียนเบสบอลง่าจะเหมาะสมกว่านะ
-_-'

ขัน : '-_--๘๘'

อ้าก กก~!! ใจล่ะ นั่นแหละชีวิตน้ำเน่าของขัน แสนคาดภัยและอับเจา
เพราะแบบนี้แหละขันเลยไรซึ่งความเป็นลูกผู้หญิงมาตั้งแต่เด็กแล้ว

ขันอยากรีนผู้หญิงเพี้ยบย~- เพราะไอบรอดที่เรียนไป ทั้งญี่โดยเชย
มวยปล้ำเชย เทควันโดยเชย เบสบอลง่าย หรือฟุตบอลง่าย มีมีอะไรที่ขัน
ทำได้ดีสักอย่าง วี่เง่าเต่าถือยกว่าดีกดีดี~!!

น่า อย่ามาอ่านด้วยสายตาจับผิดคนยะ ขันไม่ได้วิปริตนะ ถึงจะดู
เพี้ยบและรัวไปนิด แต่จิตใจขันสดใสปรารักษกว่าใคร

ขันขอเอว่า ตามซื้อของมุษย์ผู้หญิงคงแรกของโลกใบนี้ที่สร้าง
จากมือของพระเจ้า ขันได้ขึ้นมาและมีผู้ชายตั้งตัวทรงชัยเกี้กชัชาก็เป็น
ญี่เรก้ายังยอมแพ้ หน้าตาปรารักษ์ คิกขุ คิกกิ ยามมองกระจากรัก្យสีกัว
ตัวเองดีทุกอย่าง เพราะขันล้วนหลงตัวเองทั้งนั้น TAT จนกระทั่งอีกสี่นาที

กว่าๆ ของเมื่อสิบเจ็ดปีก่อนที่ยัยอีฟโผล่ตามมาอีกคนนั่นแหล่ะ ทุกสิ่งในชีวิตฉันก็ผิดแผนไปเสียหมด

ยัยน้องบ้านนั่นชื่ออีฟ ทั้งๆ ที่ชื่อฉันเป็นชื่อของผู้หญิงคนแรกของโลก แต่ชื่อยังนั่นก็เป็นชื่อของผู้หญิงคนแรกของโลกเหมือนกัน แรมหลาຍ คนยังคุ้นกับชื่อยิ่ฟมากกว่าเอวาราže อีก -_-^

ใช่... ฉันคิกขุ กຶກຶກຶ หน้าตาแสนไร้เดียงสา (ชมตัวเองอีกนั่นแหล่ะ) แต่ความจริงแล้วฉันดันหัวใจแรมยังรัวลีนดี แม้จะพยายามปักปิดท่าทางห่ามๆ เวลาอยู่ต่อหน้าผู้ชาย แต่บางครั้งมันก็ปิดไม่มิด ฉันเลยโสดสนิท! ไร้อะบอยมาเดียงคู่ครองใจทั้งที่สวยงามเช่นนี้ เอี้ย! จะนี่

เออๆ ยอมรับก็ได้พะ ฉันไม่ได้มีอะไรที่เหมือนกับยัยอีฟเลยสักอย่าง หน้าฉันก็กระเดียดไปทางทอมบอยมากกว่าจะบอกว่าคิกขุ ผมตรงที่อุดสห์จะไว้ยาเพื่อเสริมหูยิงก็ดันโดนอาจารย์จับตัดไปบาน เพราะดันคึกไปข้อมหัวสีชมพู (เคล็ดลับเสริมหูยิง) ตอนนี้เลยเหลือผอมยวๆ ไม่ถึงกลางหลังกับทรงผมขอพยาามสวย ส่วนสีผมก็ทำสีเกรงใจเหลือแค่สีน้ำตาลเข้มๆ

แล้ว มันไม่ใช่ความผิดฉันสักหน่อย มันเป็นความผิดของแม่กับน้องสาว แ霖เหยียบอย่างยัยอีฟต่างหาก ฉันโดนจับเรียนในลิ่งตรงกันข้ามกับอีฟ มาตลอด เพราะงั้นยัยนั่นเลยเหมือนนางฟ้า แต่ฉันดันไปเหมือนลูกคิวปิดที่เป็นคิวปิดไม่ใช่ เพราะอะไรหรอกนะ เพราะความหัวใจแบบห่วยแย่ของฉันต่างหาก T_T ฉันเรียนวิชาป้องกันตัวแทนทุกสำนัก แต่ไม่เคยมีสำนักไหนทำฉันคึบหน้าไปได้เลย แง~

ดังนั้นฉันเลยพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเอง ทำให้ตัวเองมีเสน่ห์แบบหูยิงสาวมากขึ้นด้วยการทำโนลิ่งที่ยัยอีฟทำได้ เช่น!

"ลุง ทำไมพกเงินมาน้อยแค่นี้ล่ะ มีแค่นี้แน่นะ"

หรือ... ฉันกำลังป่นคร่าคิวปูนใจให้คลายอารมณ์ ใครดันมาทำลายบรรยายกาศล่ะเนี่ย ช่างเหอะ... ไม่ค่อยกจะดูให้ปวดลูกตา แค่นั่งยองๆ เวลาขับที่ยังเจ็บดูจะตายอยู่แล้ว นี่นี่นี่แล้วขับเดินคงยิ่งปวดร้าวระบบประสาทห้วยแน่

"เขาน่า ทำงานมีเงินก็มาแบ่งให้พากเราหน่อยเป็นไง หึๆ"

"ยะ...อย่านะ"

กือ! ว่าจะไม่สนใจแล้วเชียวน แต่ให้พากนี้ต้องเป็นพากวัยรุ่นช่างช่มฐูริดໄถเงินจากคนแก่แน่ๆ อันอพาลพากนั้นจะเป็นคนดีมั่งไม่ได้รึเงนนอยๆๆ ต้องสังสอนให้หลับจำ เห็นว่าอีกฝ่ายเป็นคนแก่แล้วจะมาช่ำชูงั้นเหรอ!

"นี่!! พากนาย >O<"

ฉันลูกยืนพรวดก่อนหลบตาก้าปากด้าพากอันอพาลจากวินน้ำปาวาฯ อย่างไม่แคร์ว่าใครใหญ่อะไรทั้งนั้น ว่าแล้วฉันก็ยังหลบตาก่าต่อ

"มันจะไม่มากไปหน่อยรึไงกัน มาໄถเงินคนอื่นหน้าตาเฉยนั่!"

ເຂາສີຍະ ทำผิดก็ต้องยอมรับผิด ไม่ยอมรับผิดก็ต้องเจอดี ด่าประไยคายาวเย็ดเสร็จก็ลืมดาวีด แล้วเพียงแค่ลืมตาไปสบตาก้าฝ่าย ฉัน ก็อยากจะระเหิดเป็นໄໂປະເລຍ

เจ้าพากนั้นเมกันเก็บลิบคน แต่暮รุปร่างแต่ละคนก็บิกนีมืออย่างกับกินปลาฉลามเป็นอาหารวันละสามตัว สรวนฉันที่ปากดีกลับยืนยอมเหียว เป็นต้นไฟล้อลมลิวๆ อยู่คุณเดียว

...สมควรจะได้หรือญาล้าหาญอะไรเช่นนี้ตัวฉัน เอิงເອຍ...

"หือ ใจล้าดีนี่ສagan้อย"

"ແຮ່ງໆ ແກ້ວໆ;"

พอเห็นขนาดตัวตру ฉันก็รู้ทันทีว่า เมื่อกี้ฉันควรปล่อยลงกับเงินของแกไปປະຕั้งแต่แรก ไม่น่าปากพาช่วยเลยดู แรงๆๆ គຽກได้ช่วยฉันที!!

"ไหน มาจับເຫັນຢັກหน่อยຄື"

"ແຮ່ງໆ"

ฉันถอยหลังสามก้าว พอรู้ว่าเท้าเริ่มจุ่มน้ำในคลองกົນົກໄດ້ทันทีว่า เมื่อกี้ตัวເອງกำลังนั่งปาหินอยู่ริมน้ำไม่ใช่ปาหินขึ้นบก ดังนั้นฉันก็เลยตั้งหลักใหม่ ถอยเท้าໄປอีกทางขณะที่พากมันเดินฉบັງ เข้ามาหา

"อ้าว อย่าหนีສີ บອກให้มาจับເຫັນຢັກหน่อย"

"เชัญພາກນາຍຈັບເຫັນຢັກເອງໄປພລາງໆ ກອນແລ້ວກັນ"

"สงสัยจะไม่ได้แล้วล่ะน้อง หีๆ"

"^~;;"

แอ็อกกอก มันจะไม่เปาเงินลงแล้ว แต่จะเอาฉันให้ตายแทนแน่ แรงๆ
"กรี๊ดด!! ช่วยด้วยค่า"

พอถอยหลังตั้งหลักไปทางบกได้ ฉันก็วิงหนีชูเด่าสองข้างอย่างไม่
คิดชีวิตโดยมีพวงกร่างยักษ์อย่างกับคลามขึ้นบกจึงยกด้วยสิ่งตามมาติดๆ
ร่วมสิบคน

"กรี๊ดๆๆ แม่แก้ว ลูกแก้ว เพื่อนแก้ว ไอร์กได้ช่วยฉันที่ >O<!!"

ฉันวิงหลบวุ่นวายไปตามต้นไม้ ขึ้นเขาลงเนิน (เวอร์) น้ำตาไหล
เป็นสายธาร หวังสลัดให้พ้นพวงด้านหลัง แต่เข้าบัวพวงนั้นก็วิงตามมา
แบบติดหนึบหนับ

"บอกว่าคุยกันหน่อยใบ้หน้องหนู"

"กรี๊ดด ไม่เปา ฉันไม่คุยกับแก่~"

เกี๊ย!!

อีกเพียงแค่ไม่กี่อึดใจก่อนที่เมื่อข่องเจ้าพวงคลามขึ้นบกจะเอื้อมมา^{ถึง}คอกัน อะไรมั่วๆ เรียกว่า ลักษณะก์พุงผ่านด้านข้างฉันไปปักจือกับ
ต้นไม้ด้านหลัง ทำเอาพวงคลามขึ้นบกจอมตื้อชะงักกีกวนหน้า

"เป็นอะไรเปล่าเอว"

"พี่ชูน O///O!?"

กรี๊ดด~ คนที่มาช่วยฉันไม่ใช่ไอร์ที่เห็น นอกจากสุดหล่อเรัวหัวใจ
แขนดั๊มบอยของฉัน พี่ชูนสุดหล่อในดวงใจเอวاحทั้งชาตินะเออ

"ไม่ค่ะ"

ฉันส่ายหน้าพรีดปฏิเสธก่อนจะแบบลอบมองใบหน้าด้านข้างของพี่ชูน
ยามหันไปปู่กรรโชกอันดับคลามขึ้นบกพวงนั้นด้วยดวงตาพริมระยับ
วับวา~ พลาangจังคันธูพร้อมลูกในมืออย่างເກາເຮືອງ

"กลับถืนของนายไปซะ! ไม่งั้นอย่าหาว่าฉันไม่เตือน"

พี่ชูนจังคันธูพร้อมลูกธูในมืออย่างເກາເຮືອງ ทำสีหน้าจริงจังชนิด
ที่ฉันซึ่งกำลังเควบมองน้ำลายໄให้เป็นหลังคาแตกยานฝันกระหน่ำชัมเมอร์

เชลล์ อ้อ... แบลล์ว่าไ้อ้แผลมฯ ที่พุ่งผ่านจันไปเมื่อ กี๊คือภูมิสินะ -_-; เกิดขันวิงหลบเบี้ยวไปสององศามั่นคงได้ปักลงไปเสริมดงจันแทนแหงๆ ลูกชูนแผลที่เดรียมปล่อยแบบไม่ใช่เพียงแค่ชูเท่านั้นทำให้คลามรีบงพากนั้นยอมล่าถอยกลับไปตามทางเดิม

"ไม่เป็นไรแล้วนะ ๘๘"

พี่ชูนหันหน้าคอมเข้ม (ชมกีร์อบก์ไม่เบื้อ) มาส่งยิ่มหวานจนจันเกือบเคลิ่มไปกับรอยยิ่มนั้นด้วย ไม่เคลิ่มได้เยี่ยงไวนอน กี๊ชูนเป็นชาหยหนุ่มที่สาวๆ ทั้งโรงเรียนรวมทั้งถินแวนนี้เฝ้ากรีดกร้ำด หน้าตามเคยจนูกโดง ปากกระจัดจัด แต่เป็นสีชมพูดูดีสุดๆ เพราะว่าเป็นลูกครึ่งเจแปนเจแปน ตอนที่เราyangเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกันพี่เขาเก็บไปแข่งยิงธนูการวางลูกมาไม่รู้กี่ที่ นำเสียดายนิดหน่อยที่ตอนนี้พี่แกไปอยู่มหาลัยปีหนึ่งเรียบร้อยแล้ว T_T

เข้อ... คนอะไร หล่อจนน่าจับไปยาสลบมาประทับนิ้วโป้งจดทะเบียนสมรสเป็นที่สุด!

"พี่ชูน"

"หือ ๘๘"

"เมื่อไหร่พี่ชูนจะสอนเอวยังธนูบังกะ เอวากอยากลองยิงบังจัง >_<"

จันพุดพร้อมกับกอบโภยเจาจิตรที่สตรีพึงมีจากอาภาซึ่นมาไว้บนใบหน้า สงสัยตาปริบๆ ประหนึ่งว่าแอบงอน ปากจ้านิดๆ พองามพร้อมกับทำเสียงเล็กเสียงน้อย

ทำไม่ดันต้องมากอดคอันพี่ชูนนี่เหรอ กี๊เพราะบ้านพี่เขาเปิดเบินโรงเรียนสอนยิงธนูแล้วก็เรียนศิลปะป้องกันตัวด้วยยังไงล่ะ ทั้งหล่อ ทั้งราย อย่าๆ

"หីๆ เอาไว้เอาไว้ตอกว่าเนี้ยอีกหน่อยนะ"

"หือ เอวากจะสิบเจ็ดอยู่แล้ว พี่ชูนยังว่าเด็กอีกเหรอไงคะ -3-

ต้ายตาย... เกือบหลุดภาพลักษณ์สตรีที่พึงมีไปเสียได

"พี่ว่าเอวยังตัวเล็กอยู่เลย"

"แรม อายุไม่ได้ขึ้นกับความสูงนี่นา พี่ชูนนั่นแหล่ะตัวใหญ่"
ทำท่าสะดิคสะดิ้นดหนึ่งก่อนจะชี้นิ้วจิมๆ ไปตรงอกพี่ชูเพื่อสนอง
ต้นหา เอี้ย เพื่อความสนิทสนม

"จริงๆ แล้วพี่เห็นความเคยไปเรียนเทกวันใดที่โรงฟีฟินี่นา"

"_-_-;"

อ้าากก~-!! อันนั้นแมงบังคับไปเรียนต่างหาก ฉันไม่ได้อยากเรียน
สักหน่อย แणมพอยเรียนจบหลักสูตรพื้นฐานดันสอบไม่ผ่าน แมงเลยกิสง
ฉันไปเรียนทันที แล้วตอนนั้นฉันถึงได้รู้ว่าสูญเสียสิ่งที่ใจต้องการไปแล้ว
(นั่นคือการไปโรงฟีฟิกเพื่ออบรมของพี่ชูน ยิ่ง =..=)

"ผู้หญิงสมัยนี้รู้จักเรียนศิลปะการบังกันตัวไว้บ้างก็ดีนะ เดี่ยวนี้
คนโrocคิดเปลี่ยนตาย"

พี่ชูนพูดพร้อมกับอมยิ้มน้อยๆ ชนิดทำให้ฉันหลงกำลังดี

"พี่เองกได้แค่ยิงธนู ถ้าสู้ตัวต่อตัวขึ้นมาคงไม่ไหวเหมือนกัน ๘๘"

"แต่รู้..."

"ยังไงเอ瓦กซ้อมเยอะๆ หน่อยนะ... พี่ต้องไปแล้วล่ะ บายจ้า"

พูดตัดบทเป็นพิธีเสร็จพี่ชูนกเดินจากไปอย่างไรเย่ออยทิ้งฉันยืน
น้ำตาตกใน อยู่ไปตั้งเบยะผลที่ได้ดันเป็นศูนย์ เอกกิเอกะ ดีกว่าติดลบ
เข้า~-

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621446.html>